

HORÁČ

Měsíčník turistického oddílu mládeže Roháči 2713 Kladno

<http://www.hryprodivky.cz/blog/sjuzin-blog/vtipy-1-harry-potter-a-dalsi>

LABYRINT
středisko volného času, vzdělávání a služeb

LABYRINT
KLUB SPIRÁLA

Plán akcí

9. – 13. 4. Oddílové Velikonoce - ZRUŠENO

16.5. vystoupáme na Louštín

29. – 31. 5. - Voda

19. -21. 6. – Závěrečka

1. – 11. 7. – Letní expedice

Stránka nejen pro rodiče...

Dobrý den milí rodičové a kamarádi,

Školní rok už se nám pomalu blíží ke konci. Tedy alespoň tak to vidím já vždycky, když už začne být hezky a venku zase můžeme chodit jen v tričku nebo mikině. Ale není to zase tak dávno, kdy jsme měli zimní expedici. O zážitcích z ní je dozvíte více na dalších stránkách. Prosíme vás moc, abyste nevynechali i stránku o letní expedici. Doufám, že ti, co se rozhoupávají, jestli pojedou, tak doopravdy pojedou.

Moc nás mrzí, že musíme doslova odpískat tradiční oddílové Velikonoce. Vzhledem k opatření Vlády České republiky nám není umožněno je uspořádat. Stejný problém postihl i náš jednodenní výlet v březnu, přesto doufáme, že ten v květnu už vyjde podle plánu.

Doufám, že jste všichni svoje děti přihlásili do Hořcovy výzvy. Máme pro vás všechny v rámci této výzvy připravené ceny, jak pro nejlepší, tak i pro ty, kdo splní určitý počet bodů. Jaké to jsou, to se dočtete v dnešním Horáci. Pojdte s námi závodit s jinými oddíly, třeba dokážeme vyhrát i nad ostatními oddíly (<http://www.horcovavyzva.cz/>). Ještě se můžete zaregistrovat, tak hurá do toho.

Doufám, že jste všichni zdraví a plní pozitivní energie i téhle době. Mějte se krásně.

Péťa

Zimní EXpedice Sloup 2020

Ahoj Všem.

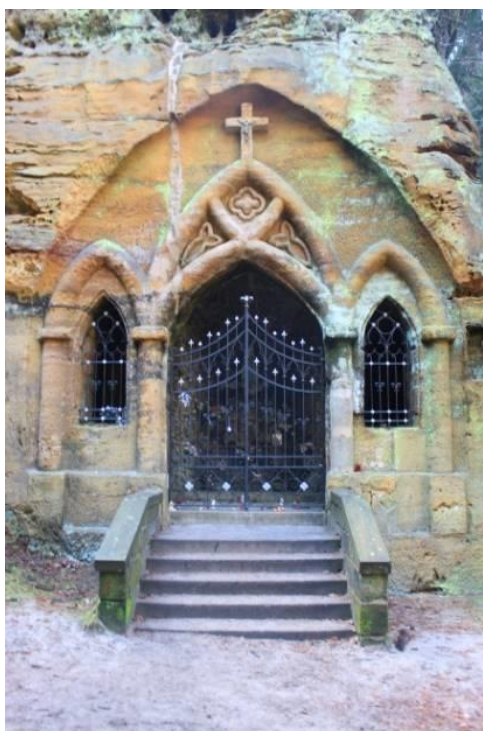
Napíšu vám pár řádků, o tom, jak jsme se měli na letošní Zimní expedici. Letos začátkem března, ještě před „nouzovým korona režimem“, jsme se vydali do asociační chalupy v pěkné obci Sloup v Čechách. Celý týden byl ve znamení pěších výletů.

V sobotu ráno jsme se sešli v celkem hojném počtu na kladenském vlakovém nádraží. Vlakem jsme jeli přes Kralupy a Lovosice až do České lípy. Cestou ve vlaku jsme se rozdělili do tří služebných skupin, podle barev. Z České lípy jsme už pokračovali po svých. Čekala nás trase dlouhá necelých 12 km. Cestou jsme viděli ovčí rodinku, s několika ovce, malým jehňátkem a obrovským huňatým beranem. Také jsme viděli nějaké slepičky a pár sklípků ve skále. Cestou nás zastihl drobný déšť, ale než jsme se nadáli, byli jsme ve Sloupu. Prošli jsme obcí kolem Skalního hradu, kostela a obchůdku, až jsme došli pod Herberk Ferdinanda Dobrotivého. Přímo nad Herberkem byla naše chata. Po ubytování a výborné polévce jsme si pověřili plán dalšího dne a Lucka přečetla první povídku z knížky s indiánskými příběhy. Během večera ještě dorazilo pár účastníků akce.

Neděle byla ve znamení spolupráce. Předchozí večer nám byl všem přidělen hendikep, od rána byli někteří slepí, němí ale i bezrucí. Samotná snídaně už byla celkem zajímavá podívaná. Dopoledne jsme vyrazili na výlet. Vydali jsme se po trase místního značení na nedaleký vyhlídkový okruh Bílé paní, zastavili jsme se i u Modlitebního dolu, vytesaného do skály. Na oběd jsme se vrátili zpět do chaty. Po obědě jsme měli od Kamila domluvenou prohlídku místního Skalního hradu, o kterém jsme se však dozvěděli, že to žádný hrad nebyl. Jednalo se o

klášter, ve kterém žilo pár poustevníků. Po prohlídce jsme měli ještě čas, a tak nám Kuba s Járrou postavili pár lanových překážek včetně slackline. Po společné večeři jsme si zase řekli info k dalšímu dni a Kuba nám přečetl další povídku. Dozvěděli jsme se z ní, že pondělí bude ve znamení ticha.

Po pondělní vydatné snídani jsme vyrazili na celodenní výlet do Pekelných dolů a k Pustým kostelům. Když jsme dorazili do dolů, zastihl nás déšť, ale nám to vůbec nevadilo, zrovna jsme prozkoumávali jeskyně. Prošli jsme starým náhonem ve skále až na druhou stranu kopce k potoku Svitavka. V jedné jeskyni u Pustých kostelů jsme si upekli buřtíky k obědu. Po obědě a prozkoumání místních tunelů jsme se podél Svitavky vydali směrem zpět do Sloupu. Cestou zpět jsme to vzali trochu terénem mimo cestu, ale směr jsme měli stále dobrý. Seběhli jsme poslední kopec a už jsme byli na známém místě na kraji obce. Po návratu začala služebná skupina připravovat večeři a zbytek měl chvíli volna pro sebe. Po večeři jsme se zase sešli, pověděli si info a

Skup nám přečetl třetí povídku.

V úterý ráno jsme Honzovi Mourkovi mohli blahopřát k přijetí do oddílu. Během dopoledne jsme se pak vydali do sloupského lesního divadla, kde nám kluci (Šachy, Honza M., Max a Patrik) divadelně ztvárnili báseň Vodník z Kytice. Z divadla jsme se pak vydali na nedalekou rozhlednu, která však byla ještě zavřená. Od rozhledny jsme seběhli k Samuelovy jeskyni, což byl domek vytesaný do skály, kde kdysi bydlel místní poustevník Samuel. Odpoledne bylo dost odpočinkové, někteří si plnili kodex a většina z nás odpočívala a hrála různé stolní hry. Večer byl pak ve stejném duchu jako předchozí.

Středa byla dost deštivá a tak jsme se vydali jen na krátký výlet kolem nedalekého Radvaneckého rybníka. Patrik s Honzíkem K. toho však plně využili a společně s Jardou si plnili políčko sportu v základní řadě. Během čekání na běžce jsme se kochali pohledem na stádo ovcí, které zrovna hodovalo na dovezené hromadě sena a slámy. Po sportu se pak Patrik s Honzíkem dali do uklízení odpadků podél cesty. Když jsme se znovu dostali na břeh rybníka, naskytla se výborná příležitost splnit si také vodotrapku. A aby v tom nebyli kluci sami, do studené vody se s nimi vydal

i Jarda s Kubou. Bohužel v zápalu hromadného povzbuzování jsme to nikdo ani nezdokumentoval. Za odměnu jsme se cestou na chatu zastavili ještě v místní malé rodinné kavárničce, kde jsme si dali výbornou horkou čokoládu a spoustu dalších dobrot. Večer nás pak opustili Anička s Jardou, které však vystřídali Robik s Anetkou a Viky.

Ve čtvrtek jsme se v novém složení vydali na kopec Ortel. Cestou tam jsme museli zdolat bahnité cesty, podmáčenou louku a jednu rozrytou vykácenou mýtinu. Pod Ortelem jsme poobědvali výborné domácí pomazánky s chlebem a zeleninou. Cesta zpět už nebyla tak terénně záživná, ale nějaké to bahno jsme si také ještě užili. Po návratu, kdo chtěl, zašel zase do kavárničky nebo do místního krámu pro něco na zub. Na chatě jsme si během čekání na večeri, ještě zahráli nějaké stolní hry. Po večeri jsme si přečetli další povídku a vymysleli plán na pátek.

V pátek po snídani jsme doladili trasu výletu a vydali se znovu do lesního divadla, kde nám naše herecké trio s vypravěčem Maxem zahráli další dvě básně z Kytice, tentokrát Polednici a Svatební košili. Po kulturním obveselení

jste se přes zavřenou rozhlednu a skalního medvěda dostali až ke zřícenině hradu Svojkov. Na Svojkově jsme prolezli všechny dostupné místnosti, a zahráli si tematickou hru „koronavirus“ (na způsob cholery). Po žlutém Svojkovském okruhu, kolem jeskyně Poustevna a pár skalních vyhlídek, jsme došli, až na známé rozcestí pod

Slavičkem, odkud to bylo po modrém místním značení už jen kousek zpět do Sloupu. Večer pak Kuba s Robikem připravovali oheň na přípravu závěrečné večere. Vevnitř pak zbytek připravoval ingredience na špízy. Když bylo vše připraveno, začali jsme opékat, bohužel po chvíli nás zahnal déšť zpět do chaty a večeri jsme dopekli v troubě. I tak jsme si však všichni pochutnali. Po večeri Robik vytáhl kytaru, zahráli a zazpívali jsme si pár písní a šli se vyspat na sobotní úklid a cestu domů.

V sobotu už jsme jen řádně uklidili celou chatu, předali chatu panu správci, rozloučili se s Luckou a Štěpánkou a vydali se na autobus do Lípy.

Díky všem kdo jste s námi jel, (za námi přijel) byla to super akce!!!

Lucka a Kuba

Jednodenní výprava za Třtickými rybníky

Poslední únorový den jsme se vypravili za rybníky okolo Třtice. Vyrázili jsme v doprovodu silnějšího deště, ale protože naše mysl byla zaměstnána snahou zbavit se kolíčků na prádlo připevněním na jinou osobu, déšť nám tolik nevadil.

Zahráli jsme si několik her, hlavně na spolupráci, např. na hendikepy (jedna skupina neviděla, druhá nemluvila a třetí se nesměla nikoho dotknout a v takovéhle sestavě jsme měli ujít půl kilometru). Vydařená byla i hra „od

stromu ke stromu“, ale myslím si, že

kolíčkováná nás bavila asi nejvíc.

Na konci výletu jsme se zahřáli a naplnili břicha ve Mšeci v hospůdce.

Tak zase na další výpravě ☺
Petrucha a Gabča

VÝPRAVA KE TRTICKÝM

anežka byla výměněná RYBNÍKŮM Anežka

Sbírejte lesní
plody a kůru
křídla

Jedete pomalu - prosím to (žonglér)

"Byl jsem tu, Fantomas!"

-Barča Bily žne tady
akce byla fajn
nejlepší hra byla od stromu ke stromu !!

"Jednou kůru níže s
krokodama, prosím."

kubou se libila
hra se zavazujma
očima.

-Anička

Moc se mi to
líbilo a byla
to sraha.
Niky

Díky všem
Petruška

Letní Expedice Orlické hory

Milí roháči, milí rodiče.

Dovolujeme si vám napsat pár řádků k letnímu táboru. Vzhledem k nastalé situaci a momentálním opatřením, nepožadujeme přihlášku a peníze (zálohu) v půlce dubna, nicméně vás požádáme o informaci, zda dítě na tábor pojede. Tuto informaci budeme brát za závaznou a je zároveň pro nás důležitá, abychom mohli pracovat na přípravě programu.

Informaci, zda dítě pojede, prosíme, napište svému rádci co nejdříve, ideálně do půlky dubna.

Pokud nějaké dítě chce jet a nemůže, protože vlivem současného stavu a díky zkrácenému OČR příspěvku na to NYNÍ není, napište též rádci dítěte společně s výše uvedenou informací. I v takovém případě máme pro vás snad vyhovující řešení. Prioritou je, aby dítě jelo a bylo po čase stráveném v domácím prostředí zase venku, v přírodě a s námi.

S informativní schůzkou stále počítáme 20. května, pokud to nepůjde, posuneme ji na červen.

A nyní k programu, který už známe.

O výletech po dobu stálé části jsme si psali minule. Nyní snad děti nalákáme jedním z dalších plánovaných výletů. Tento již bude během naší putovní části tábora. Vzhledem k tomu, že se budeme tak polovinu tábora pohybovat v oblasti pěchotních srubů, představujeme vám jeden z nich, který chceme vidět 😊

Jedná se o pěchotní srub Březinka (pro zajímavost najdete na www.brezinka.cz). Srub je velice zachovalý a nachází se zde např. pravá střelecká místnost, stanoviště velitele, telefonní ústředna, sklad munice, a jiné. Velmi pěkně provedeno.

Těšíme se na Tebe.

Petrucha, Anička, Barča, Kuba, Jára

Madlenčino vyprávění

Zdravím vás všechny za severskou redakční sekci v čase karantény. Přináším vám ohlédnutí za veselými historkami a zážitky, které mi vyprávěli při zpovídání do horácových rozhovorů. Kdo budete mít chuť, můžete mi napsat své tipy o tom, kdo následující historky vyprávěl. K číslu vždy přiřaďte autora. Odpovědi posílejte na mail: magdalena.21@seznam.cz a to, jestli byl váš tip správný se dozvíte v příštím čísle Horáce, nebo pak v květnu na naší facebookové stránce. Dlouhé chvíli zmar!

1) Jak jsme jeli načerno na drezíně

Hráli jsme Železnici, naší oblíbenou hru, asi potřetí. :-) Na závěr jsme si řekli, že pojedeme ze Straškova do Zlonic. To je asi 17 kilometrů, trať, kde přes víkend nic nejedí. Tak jsem šel na dráhu, že potřebujeme objednat mimořádný vlak. Tam mi řekli, že stačí měsíc předem. Pak jsem tam radši dřív zavola. Nádražák: "Ten pán, co to zařizuje tady teď není, on je na dovolený, tak to s vámi vyřídí, až se vrátí." Dobře. Tak asi 5 neděl před akcí jsem tam šel znova, začal jsem to vyřizovat a teď to začalo. Nádražák: "No jo, ale to vy nemůžete zaplatit jenom jednu cestu. To musíte zaplatit obě. To je mimořádná jízda tam i zpátky. A taky ještě musíte zaplatit plnou šichtu strojvedoucímu a průvodčímu. My máme dohodu s odborama a to je každému 6 hodin." Já: "Jo, jo. To já zaplatím." A požadavky se pořád stupňovaly, až mi nakonec ten nádražák povídá: "A proč si neobjednáte autobus?" To mě už naštválo, tak jsem mu řekl: "Protože, víte, to jsou malí železniční modeláři a oni tam jedou za odměnu. Mě by se to autobusem eklovalo." Nádražák: "No jo, tak si to tady objednejte těch 30 dní předem." Dobře. Přišel jsem tam 30 dní předem a tam seděl zase jinej chlap. Zase proběhlo celé to kolečko. Povídám: "Heleďte, jsem tady 30 dní předem a já to prostě objednávám." A on: "No jo, ale to má být 30 pracovních dní a vy jste tady 30 kalendářních dní předem." A bylo jasno. Tak si prostě postavíme drezínu.

Domluvil jsem se Michalem Tůmou, který dva dny stavěl drezínu a v den D jsme hodili drezínu na koleje.

Tomáš Rys to řídil, takže měl uniformu, s Poustmenem zastavovali praporkama auta a ta drezína normálně spouštěla závory. Problém je byl zvednout, ale to Poustmen uměl, takže je potom zvedal nějakou desetikorunou. Největší problém byl ve Zlonicích, protože tam závory spadnou, když je vlak ještě daleko od přejezdu a než jsme tam tu drezínu dostrkali, tak tam byla kolona aut na obě strany, takže to vypadalo tak, že auta stála, po kolejích projela naložená drezína a za ní průvod lidí, jak postupně na jednotlivých stanicích přistupovali další a další.

Přijeli jsme do Zlonic na nádraží, tam jsme sundali drezínu z kolejí a pak jsme si prohlédli muzeum. To jsem celkem dlouho tajil, tenhle příběh.

2) Jak se jeden vedoucí málem viděl v kriminále

Jo, jednou jsem se viděl v kriminále, když Daneček spadnul ze stromu. Spadnul hodně vtipně. Ještě jsem mu říkal: "Hele, tohle je suchá větev. Tý se nedrží." Nejenom, že se jí chytil. Bylo to asi tři metry vysoko. On se jí ke všemu chytil na konci. Samozřejmě, že se ta větev pod ním zlomila. On spadnul na větev, která byla pod ním. Na tu narazil rozkrokem. Ta větev ho obrátila, takže na tu další spodní spadl ramenem. Ta ho našťěstí taky obrátila, protože v tu chvíli padal hlavou dolů, ale na zem nakonec dopadl po nohách. Konec dobrý, ale pro mě to

bylo dost napínavý, protože jsem v tu chvíli byl asi 5 metrů od něj a nestíhal jsem ho chytit. To jsem si říkal: "No, do prkýnka!" (po dohodě redakčně upravený citát :-D).

3) Pán prstenů

Nejsilnější zážitek pro mě byla závěrečná bitva, kdy já jsem byl válečník a neuměl jsem číst. Na louce tam byly rozmístěny kameny s runama, takže já jsem mohl ten kámen vzít a donést hraničáři do tábora, aby přečetl, co je tam napsáno. No, a já jsem pořád nemohl najít žádný kámen, kterej by se dal unýst, protože to bylo všechno na balvanech. Potom jsem našel konečně kameny, co se daly nosit. Jeden jsem vzal, vyběhl jsem do lesa a tam na mě vyběhl Robik ze tmy, honil mě tam po lese. Čelovky jsme tenkrát ještě moc nevedli, takže jsme se tam honili úplnou tmou, já jsem vyběhnul na louku a tam po mně Robik hodil svojí sukovici, trefil mě dozad, takže jsem se natáhnul, zahodil jsem kámen a zase jsem neměl nic (smích). To bylo nezapomenutelný.

Oddíl v době koronavirové

Ahoj kamarádi,

Je nám líto, že jsme museli přerušit naši oddílovou činnost v této době. Nemůžeme za to, jen se musíme přizpůsobit nařízením vlády.

Co teď děláte? Myslíte jen na školu a jak zvládat on-line učení? Nebo jste si vzali nějakou hezkou knížku ke čtení? Či snad doháníte nějaké resty z dřívějška?

Využijme tento čas k tomu, abychom se zastavili a zamysleli, co bychom v životě chtěli. Čeho bychom chtěli dosáhnout. Co je pro nás důležité – rodina, kamarádi,... Jak chceme, aby vypadal náš život. Dejme si nějaké nové cíle, kterých budeme chtít dosáhnout.

Nebo se zamyslete nad tím, které políčko v Codexu byste si rádi splnili, abyste mohl být přijatý do oddílu. Nebo jak získat nějakou zajímavou zpodobu od Rytíře. Ať už děláme cokoli, hlavně neztrácejte hlavu a brát vše pozitivně. Za každým mrakem je schované sluníčko, které dříve nebo později vždy vyleze a zahřeje nás svými paprsky.

Oddílová činnost se nezastavila úplně, stále pro vás chystáme a připravujeme akce, ať to je v květnu výlet, voda, v červnu závěrečná akce a v létě tábor (letní expedice).

Přemýšlíme, co a jak vylepšit, zlepšit, jaký materiál budeme potřebovat, kde a jak požádat o dotaci, vymyslet a nechat vyrobit oddílová trička či mikiny, které se budou dostávat za odměnu v bodování. Je toho spousta.

V případě zpestření všední rutiny se pojdte zapojit do Hořcové výzvy, viz samostatný článek v Horáci.

Přeji Vám hodně zdraví a těším se na shledání.

Petr Skupik z Kupky a na Vinařicích

Hořcová výzva

Rok se s rokem sešel a máme jí tu zase. Hořcová výzva je tu! Barča bude obhajovat prvenství v našem oddíle, ale má každý novou šanci. Přece jí to nedáme jen tak zadarmo. =)

Když Hořcová výzva probíhala před dvěma roky, tak jsme si hodně úkolů mohli splnit už o Velikonocích. Seděli jsme na stromě, vodili jsme kamaráda po slepu, plnili jsme vodotrapku, vázali jsme uzle na čas, lezli jsme na rozhlednu a balili jsme spacák na čas. Pamatuju si, že jedním z oříšků pro nás bylo zvednout papír ze země, když jsme stáli jen na jedné noze, ale zase to byl kopec srandy. Je to vidět i z fotek, které jsem našla. Po Velikonocích už většina z nás plnila úkoly doma anebo na družinovkách. Spali jsme na neobvyklém místě, vařili jsme jídlo pro celou rodinu a tak.

Letos nás čeká 100 nejrůznějších úkolů, ohodnocených 1-5bodů, které budeme moci plnit od 1.dubna do 17.května. Prvních 50 úkolů se zveřejní hned na začátku, tyto úkoly půjdou plnit z pohodlí domova. Dalších 50 se dozvíme 15.4., tak aby se mohli přizpůsobit aktuálnímu okolnostem.

Každý účastník mladší 15-ti let bude potřebovat svého schvalovače úkolů. Což může být rádce nebo rodič – ovšem musí být také registrován.

Ceny budou zajímavé ať již od organizátorů, tak i od nás za splnění určité bodové úrovně (100b, 200b, 300b)

Tak hurá do toho a půl je hotovo. Registruj se na www.horcovavyzva.cz

Skupik a Pěťa

Celoroční bodování

Letos v oddíle máme celoroční bodování. Sbíráme jak razítka, tak i bodíky, za které si pak budeme moci nakoupit mikiny nebo dostat jinou odměnu. Tady už si můžete přechíst aktuální stav bodů k 31.3. 2020.

Co přesně můžete, za jakou barvičku získat, je napsané v Horáci z listopadu. Další kategorií, ve které můžeme soupeřit, je od 1.4 do 17.5. Hořcová výzva. Je nutné, abyste se registrovali do systému a více už jste si mohli přechíst ve článku přímo věnovanému Hořcové výzvě. A také se těšte, už jsme pro vás všechny vybrali návrhy na trička, které lze v rámci odměn získat. Za chvíli půjdou do výroby, tak snad se něco nezkomplikuje.

Hořcová výzva

počet bodů	Ceny (vyber si jednu)		
350-400	desková hra	křesadlo	ešus
250-350	čelovka	nůž	kniha
150- 250	plechaček	multifunkční příbor	míč
50-150	propisovačka	uzlovačka	pexeso

Jméno	modrá	zelená	červená	žlutá
Jára Větrovec	4	21	0	15
Jakub Slovák	2	25	0	0
Tomáš Šachy Musil	6	24	1	20
Lucka Tučková	0	5	0	0
Lenka Vachalcová	2	7	1	0
Honza Mourek	4	22	1	21
Patrik Polínek	1	10	0	0
Max Kříž	5	24	1	17
David Mourecek	1	0	0	0
Honza Vostatek	1	1	0	0
Zdeněk Skřivan	2	6	0	0
Matyáš Komárek	1	2	0	0
Jirka Mourek	4	18	0	25
Marcela Záňová	3	12	0	0
Anna Hajníková	5	20	1	0
Bára Hofmanová	5	24	0	0
David Záň	2	11	1	0

Jméno	modrá	zelená	červená	žlutá
Michal Ibser	3	3	1	0
Adam Hofman	1	1	0	16
Anežka Herinková	5	11	2	15
Eliška Koubínová	3	8	0	0
Lucie Pospíšilová	3	13	0	0
Petrucha Hofmanová	0	8	0	0
Karel Petřík	4	5	0	0
Tomáš Pospíšil	2	1	1	0
Honza Kabát	3	17	1	15
Adam Zdvořáček	2	3	0	0
Pěťa Pešková	0	12	0	0
Láďa Peška	0	12	0	0
Kamil Podroužek	3	6	0	0
Vojta Podroužek	3	6	2	0
Róza Podroužková	2	6	0	0
Petr Soukup	5	10	0	0
Nikola	2	1	0	0

Oslavenci v dubnu

1. 4. bude mít narozenky Skupík a nebo je to jenom apríl
8. 4. si sní dortík Honzík V.
18. 4. bude o rok moudřejší Láďa (snad ho ta puberta už letos pustí ;))

Oko

Kdo?	stav v dubnu	brigády a výběry	konečný stav
Jára	1447		1447
Skupík	50		50
Anička	170		170
Bára H.	753		753
Zdeněk	975		975
Honza Mourek	600		600
Tomáš T.	600		600
Lucka V.	1175	-1000,- ZEX	175
Pěťa S.	350		350
Láďa	50		50
Máca	675		675
Kuba S.	675	-650,- ZEX	25
Martinka S.	600		600
Max	825	-800,- ZEX	25
Anežka H.	138		138
Lenka V.	100		100
Tomáš M.	525		525
Karel Petřík	825		825
Patrik Polýnek	525	-500,- ZEX	25
Eliška Koubínová	38		38

HORÁC – měsíčník turistického oddílu mládeže 2713 Roháči Kladno.

Adresa redakce: Petra Pešková (p.peskova1245@seznam.cz 731227959)

Do tohoto čísla svou práci přispěli: Pěťa, Kuba, Petrucha, Anička, Máca, Jára, Barča, Madla, Skupík

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 4. 2020

Toto číslo vychází v nákladu 35 výtisků.

Internetové stránky oddílu: <http://www.rohaci.com/>

Internetové stránky Asociace: www.a-tom.cz